

جا ما ندگان

تیغهای خفته ی "دریغ" شان
از غلاف، ناگهان بلند شد
حمله ور شدند سوی جان خود،
نیزه های "آه" شان بلند شد

آه و آه و آه و آه و آه یا حسین!
صد دریغ و صد دریغ، وای ما
معرفت نداشتیم، جا زدیم
ما شدیم نارفیق، وای ما

میوه می دهد به یُمن مقدمت
کرده شاخه ها ، شکوفه یا حسین!
العجل! امام عصر! العجل!
زودتر بیا به کوفه یا حسین!

ساقی آمد و شراب ناب او
روی جام خویش ، پا گذاشتیم
مست ساغر " انا رجل" شدیم
رد "من" به روی "ما" گذاشتیم

خانه ی امید اهل بیت ع را
سیل نامه هایمان خراب کرد
غیرت مریض ما نهان شد و
مسلم غریب را جواب کرد

روی نیزه ها سر حسین و ما
سر به سجده در نماز نافله
غافلانه ما به گِرد خویشتن
روی اهل بیت(ع) گِرد قافله

زینب تو در میان بند و ما
زیر سایه در کنار عائله
یار و یآوری نداشتی و ما
در تدارک امور داخله

پیشمرگ حضرت حسین(ع) شد

حُر تازه از مسیر آمده *
پیشکسوتان مدعی ، دریغ
بر سر قرار دیر آمدند

در گذر ز ماندگان کاروان
یا حسین ای امیر رفتگان!
بگذر از مسیر برکه هایمان
رود جاری همیشه جاودان!

▪ ردیف به لحاظ معنایی بیت، تغییر کرده است

سید محمد حسین ابوترابی